

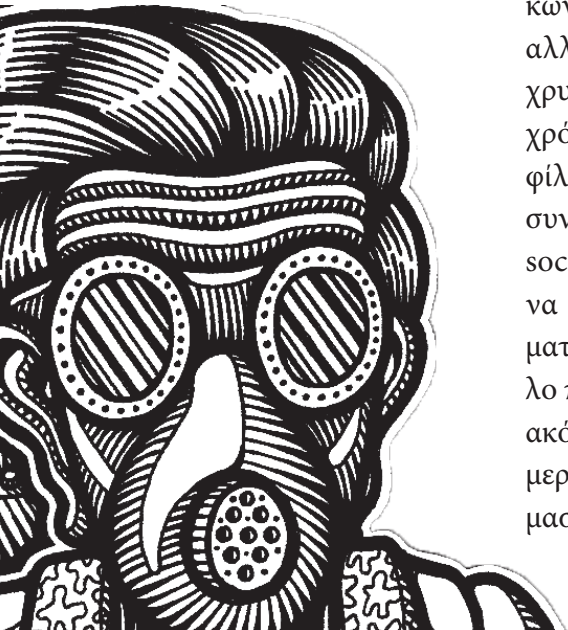
γιατί πρέπει να εξοντωθούν;

για το σκανταλιάρικο κέφι τους,
για την επιπολαιότητα της μόνιμης
νεότητας, για το γεγονός ότι είναι
χαρούμενοι, ενώ εμείς δεν είμαστε.
για κάτι τέτοιες τρέλες αξίζει να
χτυπηθούν αλύπητα, μέχρι το σθέ-
νος τους να εξαφανιστεί. να μάθουν
αυτοί να θέλουν να ζούνε χωρίς τη
σκιά του κόσμου από πάνω τους!

σφορόπ 6 (τεύχος έξι)

π ε ρ ι ο δ ι κ ό
α ν α τ ρ ε π τ ι κ ώ ν
π ρ ο θ έ σ ε ω ν
ά ν ο ι ξ η - κ α λ ο κ α ί ρ ι
2 0 2 0

εδ το ροβ αλ

Το Σορολόπ (θέλει να) είναι ένα έντυπο δρόμου. Που σημαίνει ότι μοιράζεται χέρι-με-χέρι, τυχαία και στοχευμένα, σε φίλες και σε αγνώστους, κατά τη διάρκεια πορειών και συγκεντρώσεων ή σε τυχαία μέρη στο δρόμο. Ως εκ τούτου, τους τελευταίους δύο μήνες ήρθαμε αντιμέτωποι με μία πρωτόγνωρη κατάσταση: δρόμοι άδειοι, σπίτια γεμάτα, το χέρι-με-χέρι να είναι μία πρακτική εκτός συζήτησης, πολλοί-πολλές να γυρνάνε αναγκαστικά στην πατρική εστία και στις πόλεις τους μπροστά στο φάντασμα της ανεργίας ή της επιβίωσης μέσω επιδομάτων, και οι υπολογιστές να έχουν πάρει φωτιά από τη χρήση. Βλέπεις, η καραντίνα και ο απομονωτισμός μπορεί κάποια χρόνια πριν, υπό άλλες συνθήκες, να ήταν όντως ένας επαρκής λόγος κοινωνικών αναταραχών και διαμαρτυριών, αλλά τη σήμερα ημέρα το χάπι είναι χρυσωμένο (και καταπιομένο εδώ και χρόνια): συνεχίζεις να βλέπεις τους φίλους σου (απλά μέσω μίας οθόνης), συνεχίζεις να γνωρίζεις νέα άτομα (τα social media να 'ναι καλά), συνεχίζεις να είσαι συντονισμένος με την πραγματικότητα (μιας κι αυτή, σ' ένα μεγάλο ποσοστό, είναι ψηφιακή), συνεχίζεις ακόμα και να κάνεις έρωτα (πατώντας μερικά κουμπιά)! Αυτό που ισχυριζόμαστε, με λίγα λόγια, είναι ότι η κοι-

νωνική αποξένωση δεν μπορεί να είναι απλά ένα σατανικό σχέδιο των κρατούντων με σκοπό να επιβάλουν μία «παγκόσμια δικτατορία», αλλά υπάρχει κι ένα απαραίτητος, κρίσιμος δεύτερος πόλος για την εξέλιξη αυτής της διαδικασίας: όλοι και όλες εμείς, δηλαδή η δική μας εξοικείωση με την τηλε-διασκέδαση και την τηλε-κατανάλωση, η δική μας φυγή στον ψηφιακό κόσμο όπου όλα είναι πολύ πιο γρήγορα, εύκολα κι ασφαλή, ο δικός μας εθισμός σε όλα τα μέσα υποκατάστασης της κοινωνικότητας. Κι όλα αυτά δεν τα λέμε εν είδη αυτομαστιγώματος... Τα λέμε για να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό που αντιπαλεύουμε (άρα και οι δυνατότητες ανατροπής του) δεν είναι ένα στεγανό πράγμα, αμετάβλητο κι εξωτερικό από εμάς, αλλά ότι εμείς οι ίδιοι το συγκροτούμε και το αναπαράγουμε καθημερινά με τις επιλογές μας, τις αντιφάσεις μας, τις πράξεις που ακόμα εκκρεμούν, τις αρνήσεις που ακόμα διαστάζουν ν' αρθρωθούν. Ιδού, λοιπόν: ας είναι η άρση αυτής της συναίνεσης μία ευκαιρία να επαναδιαπραγματευτούμε τις διαθέσεις μας απέναντι σ' αυτόν τον κόσμο που μας κλέβει τη ζωή...

* τα αδρανοποιημένα σώματα μετατρέπονται, το αδύνατο γίνεται δυνατό..."

ΕΑΘ
ΣΤΙΣ

ΠΛΑΤΕΙΕΣ...

... ΚΑΤΙ
ΝΕΟ

ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ!

Γιατί άραγε η ελληνική αστυνομία κυνηγάει με τόση λύσσα αυτούς κι αυτές που αράζουν στις πλατείες; Και γιατί τα media αφιερώνουν τόσο πολύ χρόνο ώστε να καλύπτουν αυτά τα γεγονότα; Όλο αυτό γίνεται μόνο και μόνο για να αποφευχθεί μία απότομη αύξηση των κρουσμάτων του κορονοϊού, ή διακυβεύονται κι άλλα πράγματα εδώ;

Το ημερολόγιο γράφει σχεδόν μέσα Μαΐου –κι αυτό έχει τη σημασία του. Τα μηνύματα στο 13033 τελειώσανε, η εποχική γρίπη μάς αποχαιρέτησε αφήνοντας το Ε.Σ.Υ. να παλεύει μ' έναν αντίπαλο λιγότερο, τα σχολεία «ανοίξαν» με τον τρόπο που ανοίξαν, και πριν λίγες μέρες 155.962 εργαζόμενοι που είχαν τεθεί σε αναστολή επανήρθαν στην εργασία τους, όπως και 66.010 επιχειρήσεις ξεκίνησαν να λειτουργούν ξανά. Την ίδια στιγμή, όλοι διαπιστώνουν την υπερβολικά μεγάλη αποτελεσματικότητα των περιοριστικών μέτρων της προηγούμενης περιόδου όσον αφορά τη διασπορά του ιού, σε ση-

μείο που τα τόσο χαμηλά ποσοστά της συλλογικής ανοσίας θέτουν ένα επιπλέον ζήτημα σχετικά με τη σταδιακή ανοσοποίηση του πληθυσμού.

Όλα τα παραπάνω προφανώς και δεν αποδεικνύουν ότι ο κορονοϊός αποτελεί παρελθόν, αλλά είναι χαρακτηριστικά δείγματα μιας οικονομίας που προσπαθεί να επανεκκινηθεί και μιας κοινωνίας που προσπαθεί να ξαναβρεί τα πατήματα της μετά από μία πρωτόγνωρη συνθήκη καραντίνας και μ' ένα διάχυτο αίσθημα του μάλλον-γλιτώσαμε-τα-παραπάνω-θύματα-για-την-ώρα να κυριαρχεί. Κι ενώ όλο και περισσότεροι άνθρωποι αναγκάζονται να γυρίσουν στις δουλειές τους (όσοι έχουν ακόμα, δηλαδή) ή να επισκέπτονται εμπορικά καταστήματα για τις καθημερινές τους αγορές (όσοι, δηλαδή, έχουν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν), υπάρχει ένας τόπος που ακόμα θεωρείται απαγορευμένος: ο δημόσιος χώρος. Απαγορευμένος όχι με την έννοια κικκλιδωμάτων που σου φράζουν

το δρόμο, αλλά περιορισμών στο τι επιτρέπεται και τι όχι, σε ποιους επιτρέπεται και σε ποιους όχι. Έτσι, τα πεσίματα των μπάτσων σε νεολαίους που αράζουν σε πλατείες δε θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ως μία διαδικασία που εξελίσσεται σ' ένα κενό αέρος, σε μία κοινωνία που το μόνο διακύβευμα που υπάρχει είναι η εξέλιξη του ιού. Αντιθέτως, θα πρέπει να ερμηνευθούν σ' ένα συνδυασμό με μία σειρά από παράγοντες:

Γιατί όταν ήδη έχουν εξαγγελθεί μέτρα ώστε καφετέριες και χώροι εστίασης να αυξήσουν το διαθέσιμο χώρο τους έναντι του δημόσιου χώρου, τότε το μήνυμα είναι σαφές: *θέλουμε να συνευρίσκεστε, θέλουμε να περνάτε καλά*, αλλά αυτό θα γίνεται μόνο με τους τους όρους του εμπορεύματος, στηρίζοντας τη βιομηχανία της διασκέδασης και όντας στους ειδικά διαμορφωμένους χώρους γ' αυτήν τη δουλειά: τους ναούς της κατανάλωσης. Οτιδήποτε άλλο (πάρκα, πλατείες, πεζόδρομοι) είναι είτε κυκλοφοριακοί κόμβοι που πρέπει

να διασχίζονται βιαστικά ώστε να πάμε από το ένα σημείο στο άλλο, είτε πρόσφορο έδαφος για επέκταση του ήδη υπάρχοντος κεφαλαίου.

Γιατί όταν τα social media, οι ψηφιακά διαμεσολαβημένες σχέσεις και τα ηλεκτρονικά είδωλα του εαυτού μας έχουν γίνει ένα τόσο αναγκαίο και αναπόσπαστο κομμάτι γ' αυτό που ονομάζουμε κοινωνικότητα και διαπροσωπικές σχέσεις, τότε το μήνυμα είναι σαφές: *θέλουμε να κοινωνικοποιείστε, θέλουμε να μιλάτε ο ένας στον άλλον*, αλλά αυτό καλύτερα να γίνεται από την άνεση και την ασφάλεια του σαλονιού σας, εξατομικευμένα και διατηρώντας μία ψευδαίσθηση επαφής κι αλληλοσχέτισης. Οτιδήποτε άλλο ξεφεύγει από τη λογική των likes και της θεαματικής αναπαράστασης της ζωής, κρίνεται αρκετά επικίνδυνο, κοπιαστικό και επιβλαβές όχι μόνο για την υγεία, αλλά και τα συναισθήματα μας.

Γιατί όταν ετοιμάζονται νομοσχέδια που θέλουν να περιορίσουν διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις,

τότε επίσης το μήνυμα είναι σαφές: ο δημόσιος χώρος προορίζεται μόνο γι' αυτούς κι αυτές που μετακινούνται από και προς τις δουλειές τους ή από και προς τα εμπορικά καταστήματα και τους χώρους εστίασης. Οτιδήποτε άλλο παρακωλύει την ομαλή κυκλοφορία των εμπορευμάτων, οτιδήποτε διαταράσσει την κανονικότητα με φωνές ή συνθήματα, οτιδήποτε μοιάζει να πηγαίνει προς μία κατεύθυνση αμφισβήτησης αυτού του κόσμου, θα πρέπει να εξοριστεί, ν' απαγορευτεί και να παταχθεί. Έτσι, λοιπόν, μπορούμε ν' αναγνωρίσουμε τη νέα εκστρατεία πάταξης των συγκεντρώσεων στις πλατείες, ως κάτι πολύ παραπάνω από τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας: είναι η προσπάθεια διατήρησης κοινωνικών συμπεριφορών που με κόπο έχουν φτιαχθεί και αναπαραχθεί τόσα χρόνια. Κι όταν κάποιες αυτές τις νόρμες τις φτύνουν μες στα μούτρα, τότε κάτι επικίνδυνο γεννιέται...
... γιατί ξέρουν ότι βρισκόμαστε εδώ, όχι μόνο γιατί μπουκτίσαμε ένα μήνα μες στα σπίτια μας. Μπουκτίσαμε να είμαστε αποξενωμένοι

χρόνια τώρα, να βλέπουμε τις πλατείες άδειες και τα μαγαζιά γεμάτα, να βλέπουμε τους συλλογικούς τρόπους γιορτής ή αντίστασης να διαλύονται μέρα με τη μέρα και χρόνο με το χρόνο, όχι μόνο από την καταστολή που έρχεται από τα πάνω, αλλά κι από εμάς τους ίδιους που περιοριζόμαστε σε στείρες διαδρομές. Το στοίχημα είναι πώς θα καταφέρουμε αυτή η αυθόρμητη επιστροφή στο δημόσιο χώρο να μην είναι κάτι το εφήμερο, αλλά να αφήσει μόνιμα σημάδια της ενεργητικότητας μας. Αν η ζωντάνια που αυτήν τη στιγμή αγκαλιάζει τις πλατείες, έχει ημερομηνία λήξης κι απλά πε-

Το img.gr
στην Αγ. Παρασκευή:
Συνωστισμός
για ακόμα ένα βράδυ
στην πλατεία

[Εικόνες]

Κυψέλη:

Πέτρες εναντίον αστυνομικών,

χημικά και συλλήψεις
στην πλατεία

Στην πλατεία
Αγίου Γεωργίου
συγκεντρώθηκαν περίπου 300 άτομα
Πέταξαν μπουκάλια και πέτρες στα ΜΑΤ
Στην Πλατεία Βαρνάβα
συγκεντρώθηκαν διαδηλωτές
υποκινούμενοι

ριμένει να απονεκρωθεί για άλλη μία φορά σε τραπεζοκαθίσματα, τότε θα έχουμε αποτύχει στο ν' αναδείξουμε εκείνες τις πτυχές της συνεύρεσης και της επικοινωνίας που μ' έμπρακτο τρόπο αντιστέκονται στη μιζέρια της καθημερινότητας.

Ας συνεχίσουμε, λοιπόν! Κι ας αφήσουμε αυτούς που δε θέλουν να δούνε διαφορετικές μέρες να ρωτάνε και ν' απαντάνε στον εαυτό τους:

Γιατί πρέπει να εξοντωθούν; Για το σκανταλιάρικο κέφι τους, για την επιπολαιότητα της μόνιμης νεότητας, για το γεγονός ότι είναι χαρούμενοι, ενώ εμείς δεν είμαστε. **Για κάτι τέτοιες τρέλες αξίζει να χτυπηθούν αλύπητα, μέχρι το σθένος τους να εξαφανιστεί. Να μάθουν αυτοί να θέλουν να ζούνε χωρίς τη σκιά του κόσμου από πάνω τους!**

Το παραδίπλα φυλλάδιο μοιράστηκε στην Αθήνα από τη συλλογικότητα Antifa Sisterhood, και η αλήθεια είναι ότι ζηλέψαμε λίγο τον πρωτότυπο τρόπο παρέμβασης των συντροφισσών! Βλέπετε, η καμπάνια «μένουμε σπίτι» μάλλον δεν τους χωρούσε όλους: δε χωρούσε αυτές που κακοποιούνται καθημερινά από κάποιον άντρακλα πατέρα ή σύζυγο, δε χωρούσε άτομα (οποιασδήποτε ηλικίας) για τα οποία η κοινωνική επαφή είναι ζωτικής σημασίας και δεν εξαντλείται σε μία γρήγορη σύνδεση στο internet, δε χωρούσε ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας που συνέχιζε με αμείωτους (ή και αυξημένους) ρυθμούς να δουλεύει και μετά έπρεπε να κλειστεί μέσα σε 4 τοίχους, δε χωρούσε ανθρώπους που λόγω οικονομικών προβλημάτων αναγκάζονται να ζουν σε μικροσκοπικά διαμερίσματα με άλλους πέντε κ.ο.κ. Αλλά μην τα λέμε εμείς, καλύτερα διαβάστε τη φόρμα δίπλα.

Η εν λόγω φόρμα, αλλά και πολλά άλλα από τις Antifa Sisterhood, μπορούν να βρεθούν στο:
antifacommunity.gr/sisterhood/

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΤ' ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α'

Ο/Η υπογράφων-ούσα: _____
Ημ/νία γέννησης: _____
Διεύθυνση κατοικίας: _____

Ώρα μετακίνησης: _____

Δηλώνω ότι η μετακίνηση μου σχετίζεται με τον ακόλουθο λόγο:
(Σημειώστε **X** στο αντίστοιχο πλαίσιο του Μέρους Β'.)

ΜΕΡΟΣ Β'

- B1** Είμαι σύζυγος/σύντροφος/κόρη και πρέπει να μετακινηθώ οπουδήποτε μακριά από τον σύζυγο/σύντροφο/πατέρα που με κακοποιεί.
- B2** Είμαι παιδί και πρέπει να μεταβώ στο πάρκο για να παίξω - δεν είμαι κατοικίδιο και δεν μου αρκεί να πηγαίνω/έρχομαι στο πεζοδρόμιο.
- B3** Είμαι έφηβος και πρέπει να συναντήσω τους φίλους μου γιατί κοντεύω να τρελαθώ από το μέσα και την πολλή οθόνη.
- B4** Είμαι ηλικιωμένη και πρέπει να μεταβώ κάπου ν' αλλάξω δυο κουβέντες.
- B5** Είμαι ανασφάλιστη/μετανάστρια εργάτρια στη φροντίδα και πρέπει να πάω στη δουλειά μου - δεν με χειροκροτεί κανείς από τα μπαλκόνια.
- B6** Δουλεύω 9 ώρες ασταμάτητα και από το σπίτι, και πρέπει να βγω έξω να αλλάξω παραστάσεις γιατί αλλιώς θα χτυπήσω τον κεφάλι μου στον τοίχο.
- B7** Είμαι ΑμεΑ και έχω απόλυτη ανάγκη να μεταβώ έξω χωρίς λόγο.
- B8** Είμαι άτομο με ψυχοκοινωνικές δυσκολίες και πρέπει να βγω για να δω τον ήλιο.
- B9** Είμαι μετανάστης και ζω σε υπόγειο με άλλους δέκα.

Τόπος _____

Υπογραφή _____

Ημερομηνία _____

Ο/Η Δηλών-ούσα _____

As πούμε ότι υπήρχε ένας τύπος.

Αυτός ο τύπος (σύμφωνα με άρθρο του Ριζοσπάστη με ημερομηνία 05/12/1996) προλόγισε την ποιητική συλλογή “Εξ αμνημονεύτων χρόνων” του Ράντοβαν Κάρατζιτς. Επειδή τα χρόνια περνάνε και η μνήμη ξεθωριάζει, να θυμήσουμε λίγο ποιος ήταν αυτός ο κ. Κάρατζιτς: ο Κάρατζιτς ήταν αυτός που θεωρήθηκε ως ο βασικός υπεύθυνος για τους θανάτους και τους εκτοπισμούς χιλιάδων Βόσνιων μουσουλμάνων από σέρβικες (παρα)στρατιωτικές δυνάμεις κατά τη διάρκεια του σερβοβοσνιακού πολέμου το '92-'95, στο Σεράγεβο, τη Σρεμπρένιτσα και αλλού¹. Ένας κοινός εγκληματίας πολέμου, για να χρησιμοποιήσουμε και την ορολογία των διεθνών δικαστηρίων. Εκείνα τα χρόνια ο Κάρατζιτς θεωρήθηκε μέγας σύμμαχος του ελληνικού κράτους («η λύση είναι μία/σύνορα με τη Σερβία» έλεγε το γνωστό σύνθημα εκείνων που δεν αρκούσαν απλά στην αλλαγή του ονόματος της (τότε) Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αλλά ζητούσαν και το κάτι παραπάνω), ήτανε επίτιμος προσκεκλημένος σε λαμπρές φιέστες στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας το '93 όπου τον υποδέχτηκαν βουλευτές από ολόκληρο το πολιτικό φάσμα (απ' τα δεξιά ως τ' αριστερά), συνδικαλιστικοί φορείς κ.ά., και η φάτσα του φιγουράριζε συχνά στις ελληνικές εφημερίδες και τηλεοπτικές εκπομπές (εν μέσω εθνικιστικού παροξυσμού) με τους λαμπρότερους των χαρακτηρισμών να τη συνοδεύουν². Ένας από αυτούς που τον

1 Για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε την έκδοση “Σρεμπρένιτσα: Το μεγαλύτερο έγκλημα του «πολιτισμένου κόσμου» στην Ευρώπη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο” (Αντισοχλείο, 2011).

2 Για την ελληνική εμπλοκή και στήριξη των σέρβικων δυνάμεων κατά του σερβοβοσνιακού πολέμου, βλέπε την έκδοση “Ελληνοσερβική φιλία 1991-1995: Η συμμετοχή

υποδέχτηκαν και του έπλεκαν το εγκώμιο για τις «ηρωικές» του πράξεις, ήταν και ο τύπος για τον οποίο μιλάμε.

Ο ίδιος τύπος, το 2012, τι έκανε; Ενώ ήδη ήταν ηλίου φαεινότερον ότι οι αντιμνημονιακές πατριωτικές κορώνες που μιλούσαν για κακούς Γερμανούς που επιβουλεύονται την πατρίδα μας και για ντόπιους προδότες-γερμανοτσολιάδες, το μόνο που έκαναν ήταν να στρώνουν το χαλί στην ακροδεξιά, ο τύπος επέλεξε να σχηματίσει «πανεθνικό μέτωπο αντίστασης και αλληλεγγύης» με τον άλλο αγωνιστή της αριστεράς (και καθόλου, μα καθόλου, πατριώτη!) Μίκη Θεοδωράκη, υπό τον τίτλο Ε.Λ.Α.Δ.Α...³

Ο ίδιος τύπος σε διάφορες χρονικές στιγμές, πέρα από την αγάπη του για την πατρίδα, δε δίσταζε να εκφράζει την αγάπη του και για έναν άλλο ιστορικό θεσμό της χώρας μας, την ορθόδοξη εκκλησία. Μάλιστα, ακόμα και σ' αυτό το ζήτημα, ιδιαίτερη βαρύτητα έδινε στη σχέση αυτού του θεσμού με το έθνος και την πατρίδα, αλλά και στο ν' αναδείξει πόσο ξεχωριστή και διαφορετική

του ελληνικού ιμπεριαλισμού στον «Τρίτο Βαλκανικό Πόλεμο»” (Αντισοχλείο, 2013). Επίσης σημαντικές πληροφορίες για το ζήτημα μπορούν να βρεθούν και στο site <https://xyzcontagion.wordpress.com/>.

3 “Κίνημα Θεοδωράκη, Γλέζου, Κασσιμάτη”, Η Καθημερινή, 02/02/2012.

είναι η «δική μας» εκκλησία σε σχέσεις με άλλες. Π.χ. για το πρώτο σκέλος, σε εκδήλωση που οργάνωσαν οι σύλλογοι «Ιόνιος» και «Απανταχού Ελληνισμός» στην Κεφαλονιά τον Απρίλιο του 2017 (στην οποία ο τύπος ξεκίνησε την ομιλία του λέγοντας ότι δε θέλει να τον αποκαλούνε «κύριο» γιατί, μεταξύ άλλων, «κύριος είναι μόνο ο Ιησούς Χριστός»), ειπώθηκαν τα εξής ωραία: *κανένα έθνος στον κόσμο έπειτα από 400 χρόνια σκλαβιάς δεν επανήλθε στον εαυτό του μόνο το ελληνικό έθνος... είχε μια κοινή πίστη ο λαός αυτός, τη χριστιανική πίστη... οποιοσδήποτε λαός δεν έχει πίστη θα καταντήσει Σόδομα και Γόμορα... συγκρατεί η πίστη τον άνθρωπο ώστε να μη διολισθαίνει σε υπερβάσεις... η ελληνική, χριστιανική, ορθόδοξη εκκλησία στάθηκε όλα τα χρόνια στο πλευρό του ελληνικού λαού⁴. Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος, σε συνέντευξη που έδωσε αυτός ο τύπος το 2006 στην εκπομπή “Επί προσωπικού” στο ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, χαρακτηριστικά έλεγε: *είχε γίνει ένα συνέδριο στο Παρίσι των αντιστασιακών, και μιλώντας εκεί και λέγοντας και για τη δική μας συμμετοχή και λέγοντας και για τον κλήρο, εξήτησε μια ειδική συνεργασία ο επικεφαλής των αντιστασιακών Γάλλων καθολικών.**

4 Ολόκληρη η εκδήλωση μπορεί να βρεθεί εδώ: <https://www.youtube.com/watch?v=KGnYT0DjV5c>

[...] Και μου έλεγε, πώς εξηγείται αυτή η στάση του κλήρου του ελληνικού [ότι συμμετείχε στην εθνική αντίσταση]. Εγώ ευθαρσώς του είπα ότι εμάς ο κλήρος δεν είναι όπως σε σας. Σε σας ο κλήρος είναι φυτευτός, κατά την άποψή μου. Σε μας ο κλήρος προέρχεται μέσα από το λαό. Λοιπόν, όταν τα ίδια τα τέκνα του λαού γίνονται κληρικοί δεν παύουν να 'ναι λαός. Δεν είναι όπως εσάς στην καθολική εκκλησία⁵.

Τέλος, μάλλον θα θυμάστε τα πρόσφατα συλλαλητήρια για το μακεδονικό. Πάνω σ' αυτό το ζήτημα, σε άρθρο του στην Καθημερινή, ο τύπος έγραψε ότι η συμμετοχή του κόσμου στα δύο συλλαλητήρια ήταν μεγάλη, **αλλά δεν αρκεί**. Οι δυνάμεις που τον κάλεσαν έκρυψαν τον πραγματικό υπεύθυνο και προσπάθησαν να κατευθύνουν τη **δίκαιη οργή** του σε κατευθύνσεις που συνέφεραν αυτούς και όχι σε αυτό που θα βοηθήσει σε μια λύση αποδεκτή από τους πολίτες αυτής της χώρας. [...]Βγάλτε λοιπόν από τον νου σας τη λέξη Μακεδονία με οποιαδήποτε μορφή [...].⁶

Λοιπόν, αν τώρα σας πούμε ότι με το θάνατο του εν λόγω τύπου, διάφοροι αναρχικοί κι αντιφασίστες έσπευσαν να τιμήσουν τη μνήμη του στα social media, μην απορήσετε: αυτό είναι το αποτέλεσμα μίας μακράς ιδεολογικής πορείας με μπόλικο αντιαμερικανισμό και αντιγερμανισμό, θαυμασμό για την εθνική αντίσταση, βάφτιση παραστρατιωτικών ομάδων κάποιων χωρών ως «αντιφασιστικές πολιτοφυλακές» άλλων χωρών, και μία επιμονή στην υπόκλιση μπροστά στο «λαϊκό» αίσθημα. Άντε παιδιά, τα επόμενα κεριά στου Μίκη.

εκδίδεται σε άτακτα χρονικά διαστήματα από κόσμο της συνέλευσης της κατάληψης Φάμπρικα Υφανέτ και διακινείται με ελεύθερη συνεισφορά. Οι απόψεις του δεν ταυτίζονται απαραίτητα με το σύνολο της συνέλευσης, ωστόσο υπενθυμίζουμε δύο τρόπους επαφής: yfanet.espinblogs.com ή Ομήρου με Περδίκια, κάθε Τρίτη στις 19:00.

⁵ <https://www.pemptousia.gr/2020/03/ekklisia-ke-ethniki-antistasi/>

⁶ "Υπογράφουν γραμμάτια που δεν μπορούν να εξοφλήσουν", Η Καθημερινή, 11/02/2018. Οι τονισμοί δικοί μας.

OPEN THE BORDERS...
OPEN THE BORDERS...
OPEN THE BORDERS...
OPEN THE BORDERS...

WE NEED MONEY!
WE NEED MONEY!
WE NEED MONEY!
WE NEED MONEY!

«Ανοίξτε τα σύνορα!». Θα μπορούσε ποτέ αυτό το σύνθημα να ακουστεί βαθιά ρατσιστικό; Θα μπορούσε να ξεστομίζεται από άτομα που στο μυαλό τους δεν έχουν τίποτε άλλο από το πώς θα εκμεταλλευτούν στο έπακρο τις αντοχές ενός εργατικού δυναμικού;

Φυσικά και θα μπορούσε! Αρκεί να είσαι φρουτοπαραγωγός από τη Μακεδονία, όπως διαβάζουμε σε πρόσφατο άρθρο με τίτλο: *“Φρουτοπαραγωγοί Μακεδονίας: ανοίξτε τα σύνορα με Αλβανία για να μην καθεί η φετινή συγκομιδή”*¹. Μεσούσης του κορονοϊού, λοιπόν, κι ενώ τα σύνορα με τη γείτονα χώρα παρέμεναν κλειστά, οι ντόπιοι φρουτοπαραγωγοί έβγαλαν κραυγή αγωνίας: *τα περιθώρια στενεύουν, τα δέντρα δεν περιμένουν. Αρχές Μαΐου θα πρέπει να ξεκινήσουν οι εργασίες στα χωράφια, αλλιώς θα καθούν παραγωγές, συνάλλαγμα και θα πληγεί η αξιοπιστία της χώρας μας απέναντι στους πελάτες της στο εξωτερικό*². Ποιο θωράκισμα των συνόρων, ποιος Έβρος και κουραφέξαλα; Όταν τα

ελληνόπουλα μας γυρνάνε την πλάτη λόγω των χαμηλών μεροκάματων και των δύσκολων συνθηκών διαμονής, όταν οι μετανάστες των camps δεν επαρκούν, τότε το «έξω οι ξένοι» ακούγεται καλό σαν σύνθημα για κανένα πανό, αλλά μέχρι εκεί... Η στυγνή πραγματικότητα απαιτεί πιο ψυχρούς υπολογισμούς και αντιδράσεις: εργατικά χέρια απ’ όπου κι αν προέρχονται αυτά, διακρατικές συμφωνίες με «ορκισμένους εκθρούς» και πάει λέγοντας. Βέβαια, πληροφορίες που αναφέρουν ότι οι παραπάνω αντιρατσιστές φρουτοπαραγωγοί προσπάθησαν να σταματήσουν τον όχλο που επιτέθηκε και κατέστρεψε ξενοδοχεία όπου θα διέμεναν μετανάστες στην Έδεσσα, κρίνονται ως αναληθείς...

Κοίτα να δεις, πάντως, που μία ανυπόγραφη, προβοκατόρικη αφίσα που κυκλοφόρησε στη Θεσσαλονίκη τον περασμένο Νοέμβρη, τελικά δεν έπεφτε και πολύ έξω. Κι ας την έσκιζαν με μανία διάφοροι αριστεροί φοιτητές, επιβεβαιώνοντας για άλλη μία φορά το διαζύγιο που έχει πάρει ο ιδεολογικός τους

χώρος με το χιούμορ και την ειρωνία. Τόσα χρόνια από το '68, ακόμα ανεπίδεκτοι μαθήσεως!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

τοπικών συλλόγων Βρασνών, Γιαννισίων, Νάουσας και
λοιπών επιτροπών αγανακτισμένων κατοίκων της
ελληνικής επαρχίας:

τις τελευταίες ημέρες παρακολουθούμε εμβρόντητοι να εκτυλίσσεται ένα συστημικό όργιο συκοφαντιών και διαστρεβλώσεων εναντίον μας από τα Μ.Μ.Ε., που σαν στόχο έχει να μας παρουσιάσει στην κοινή γνώμη ως ακροδεξιά στοιχεία, και τις κινήσεις που αποσκοπούν στην ασφάλεια των οικογενειών μας και των περιουσιών μας, ως ξενοφοβικές δράσεις. Το ξεκαθαρίζουμε απερίφραστα προς πάσα κατεύθυνση: δεν είμαστε ρατσιστές, αλλά **ΑΓΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ** καταρρίψουμε μια και για πάντα το κατασκευασμένο ψέμμα ότι «δεν θέλουμε μετανάστες», υπενθυμίζουμε και δηλώνουμε το εξής: ΘΕΛΟΥΜΕ μετανάστες, εδώ και πολλά χρόνια, αρκεί αυτοί να είναι:

Ανατολικοευρωπαϊκές από το πρώην σοβιετικό μπλοκ (ευπαρουσίαστες) για να στελεχώσουν τους οίκους ανοχής των χωριών μας, και για να καθαρίζουν τα σπίτια μας (παρουσιαστικό άνευ σημασίας)

Αλβανοί για να δουλεύουν για ένα ξεροκόμματο στις οικοδομές και τα χωράφια μας

Πακιστανοί για να κάνουν κάθε άλλη απλήρωτη σκατοδουλειά

Σέρβοι, Ρώσοι και Βούλγαροι λεφτάδες για να μένουν στα ενοικιαζόμενα δωμάτια μας το καλοκαίρι

Με λίγα λόγια, είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε αυτούς τους οποίους μπορούμε να εκμεταλλευτούμε οικονομικά ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Όλοι οι υπόλοιποι...

ΑΣ ΠΑΝΕ ΣΤΗΝ ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

1 Το Ποντίκι, 27/04/2020.

2 ό.π.

ΝΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΑ ΝΟΙΚΙΑ

μας και καταφέρουμε να τη βγάλουμε

Αν μας ήταν ήδη με την προηγούμενη συνθήκη δύσκολο να ανταπεξέλθουμε στην πληρωμή των ενοικίων μας, μέσα στη συνθήκη που βιώνουμε σήμερα, μας φαίνεται αδιανόητο να καταφέρουμε να τα βγάλουμε πέρα με τον καθημερινό εκβιασμό του ενοικίου.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να μας πείσει ότι το επίδομα των 800 ευρώ (533 το μήνα) αλλά και η μείωση του 40% στα ενοίκια θα 'ναι η σωτηρία μας. Πως ακριβώς όμως θα καλυφθούν ενοίκια, λογαριασμοί, τρόφιμα κτλ. με 533 ευρώ, τα οποία δεν ξέρουμε καν αν θα ξαναπάρουμε τον επόμενο μήνα; Και αν μην ξεχνάμε ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση ισχύει μόνο για αυτούς και αυτές, των οποίων οι συμβάσεις εργασίας αναστάλησαν λόγω της επιδημίας. Η ρύθμιση δεν ισχύει για όλους αυτούς που αναγκάζονται να δουλεύουν μαύρα, που τα αφεντικά δεν τους κολλούσαν ένσημα, για όσες δουλεύουν με μπλοκάκι, για αυτούς που ήταν ήδη άνεργοι ή αυτές που δεν έχουν χαρτιά, για όλους αυτούς που συνεχίζουν να δουλεύουν με μειωμένο στο μισό (ή και λιγότερο) τον ήδη πετσοκομμένο μισθό τους.

Σίγουρα δεν είμαστε καθόλου πρόθυμες, ούτε να μας πετάξουν έξω από τα σπίτια μας, ούτε και να επιστρέψουμε τρέχοντας πίσω στον θεσμό της οικογένειας για να σωθούμε. Ενώ το κράτος μας καλεί τη λύση στα προβλήματά μας να τη δώσουμε ο καθένας μόνος του, εμείς επιλέγουμε να την ψάξουμε από κοινού.

Να αγωνιστούμε συλλογικά ώστε να φέρουμε τα ενοίκια στα μέτρα των δυνατοτήτων μας, να διεκδικήσουμε μαζί μειώσεις ή και πάυση ενοικίων για όσο καιρό αυτή η συνθήκη μας έχει αφήσει άφραγκες. Να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο τον παραλογισμό που μας αναγκάζει να πληρώνουμε για να έχουμε κάπου να ζήσουμε, ενώ ταυτόχρονα χιλιάδες άδεια σπίτια ρημάζουν στο χρόνο. Να σταθούμε συλλογικά απέναντι στους ιδιοκτήτες, να αρνηθούμε μια συνθήκη που θέλει τον μισό μας μισθό να φεύγει στο νοίκι και τον άλλο μισό σε λογαριασμούς και supermarket. Να μην ζήσουμε με την ψυχή στο στόμα, για το αν θα καταφέρουμε να βγάλουμε και αυτόν τον μήνα, να μην συνθηθίσουμε στο "έτσι έχουν τα πράγματα". Πατί...

**..όταν κόβονται οι μισθοί,
κόβονται και τα ενοίκια**

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ, **30/5** | 12.00, ΠΑΡΚΟ ΕΡΤ3

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ★ ΥΦΑΝΕΤ yfanet.espivblogs.net